

[Udenrigsministeren.]

udvikling måtte være nødvendigt på visse punkter at revidere overenskomsten og tilpasse den til de ændrede forhold.

Disse spørgsmål hører dog fremtiden til, og trods begyndelsesvanskelighederne har man vist lov til at sige, at oprettelsen af den europæiske betalingsunion betyder et meget værdifuldt bidrag til fremme af den økonomiske udvikling i Vesteuropa og til skabelsen af friere samhandelsformer mellem deltagerlandene. Betalingsunionen bliver derved også et vidnesbyrd om den ægte samarbejdsvilje mellem landene i Vesteuropa og om Parisorganisationens effektivitet og styrke.

Med disse ord skal jeg anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling.

Finansministeren (Thorkil Kristensen): Jeg har den ære hermed at fremsætte forslag til lov om konsolidering af visse betalingsmellemværender med udlandet.

Dette forslag knytter sig til det af den højtærede udenrigsminister fremsatte forslag til rigsdagsbeslutning vedrørende Danmarks undertegnelse af overenskomsten om den europæiske betalingsunion. Den konsolidering, der her er tale om, gennemføres i forbindelse med betalingsunionens oprettelse og i henhold til regler indeholdt i overenskomsten. Det drejer sig om en konsolidering af de gamle betalingsmellemværender med udlandet fra tiden før 1. juli 1950, det tidspunkt, fra hvilket betalingsunionen trådte i kraft, og konsolideringen hviler på den tanke, at man ikke burde belaste den nye betalingsordning med en altfor hurtig afvikling af de bestående gældsposter. Som det fremhævedes af den højtærede udenrigsminister, blev medlemslandenes kvoter i betalingsunionen netop fastsat ud fra den forudsætning, at der ville blive truffet aftaler landene imellem om afvikling af de gamle gældsposter over et længere eller kortere tidsrum.

I overensstemmelse hermed har der været ført forhandlinger mellem Danmark og en række andre medlemslande, og som resultat heraf er indgået aftaler om konsolidering af de større mellemværender.

Jeg vil gerne understrege, at der ikke er tale om nogen ny gældsstiftelse. De

gældsposter, som det her foreslås at staten skal overtage, er stiftet over flere år; det er gæld opstået på grund af uligevægten i betalingsforholdet mellem Danmark og udlandet i tiden op til 1. juli 1950. Gælden er hittil fremtrådt som nationalbankens valutagæld til vedkommende udenlandske centralbanker — det var en flydende gæld, der øgedes og mindskedes i overensstemmelse med handels- og betalingsforholdenes udvikling på samme måde som de tilgodehavender, Danmark oparbejdede overfor visse andre lande. Men selvom det således umiddelbart var nationalbankens valutagæld eller -tilgodehavender, så måtte man erkende, at staten bl. a. ved den handelspolitik, der førtes, havde afgørende indflydelse på disse saldis størrelse og sammensætning. Det var derfor ganske naturligt, at staten ydede nationalbanken garanti mod tab, navnlig ved valutakursændringer, på de pågældende mellemværender, således som det er sket med hjemmel i loven af 30. marts 1946 med senere fornyelseslove om statsgaranti ved betalingsaftaler med udlandet.

På samme måde må det anses for naturligt, at staten i overensstemmelse med nationalbankens ønske overtager de mellemværender, der konsolideres over en årrække i forbindelse med betalingsunionens oprettelse. Ved konsolideringen ændrer disse mellemværender jo karakter, idet de fra at være flydende gæld bringes ind i fastere former. Der bestemmes visse afdragsperioder og rentebetingelser, og gælden får i det hele mere karakter af egentlige udenlandske lån, som det i almindelighed må ligge udenfor nationalbankens opgaver at optage eller yde.

I det fremsatte lovforslag foreslås det derfor, at finansministeren bemyndiges til på statskassens vegne at indgå konsolideringsaftaler. De rente- og afdragsbetingelser, der fastsættes i aftalerne, skal efter forslaget godkendes af begge rigsdagens finansudvalg.

Jeg skal ikke her komme nærmere ind på enkelthederne i de foreløbige aftaler, der er truffet med forbehold af rigsdagens godkendelse, men blot nævne nogle hovedpunkter.

Det er tanken, at staten overtager de saldi, der afvikles over mere end to år,